

מגילת אסתר – פרק ב' - "Esther's Secret"

Young Israel of St. Louis 5778
Rabbi Moshe Shulman

3. מגילה יג ע"א

ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת, תנא משום רבי מאיר: **אל תקרי לבת אלא לבית**, וכן הוא אומר +שמואל ב' י"ב+ וְלָרֶשֶׁת אֵין כָּל כִּי אִם כְּבִשָׁה אַחַת קִטְנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיְיָהּ וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעַם בְּנֵי יַחְדָּו מִפְתּוֹ תֹאכַל וּמִכֶּסֶד תִּשְׁתַּהּ וּבְחִיקוֹ תִשְׁכַּב וַתְּהִי לוֹ כְּבַת, משום דבחיכו דתשכב הוות ליה כבת? אלא כבית - הכי נמי לבית

רות רבה (לרנר) פרשה ב

א"ר יוסי בר חלפתא, מימי לא קראתי לביתי בימי ולאשתי אשתי אלא לבתי אשתי, ולאשתי בתי.

4. ב"ר נח:ג

"ר' עקיבא היה יושב ודורש ונתנמנו התלמידים, ביקש לעוררן - אמר: מה ראתה אסתר שתמלוך על שבע ועשרים ומאה מדינה? אלא כך אמר הקב"ה: תבוא אסתר בתה של שרה שחיתה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, ותמלוך על שבע ועשרים ומאה מדינה"

1. רש"י אסתר פרק ב

(י) אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד - כדי שיאמרו שהיא ממשפחה בזויה וישלחוה שאם ידעו שהיא ממשפחת שאול המלך היו מחזיקים בה:

2. ראב"ע ב:ט

- יש אומרים כי מרדכי לא עשה נכונה שצוה על אסתר שלא תגיד עמה כי **פחד שלא יקחנה המלך לאשה אם ידע שהיא מהגולה**
- ואחרים אמרו כי **בדרך נבואה או בחלום ידע שתבא תשועה על ידה לישראל**
- והנכון בעיני כי עשה זה מרדכי **בעבור שתשמור תורת השם בסתר שלא תאכל נבילות ותשמור השבתות ולא ירגישו המשרתים כי אם יודע הדבר שמא המלך יכריחנה או יהרגנה כי בעל כרחו נתפשה**

(י) לֹא תִגִּיד אֶסְתֵּר אֶת עִמָּה וְאֶת מוֹלַדְתָּהּ כִּי מְרַדְכִי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד:	(כ) אֵין אֶסְתֵּר מְגִידַת מוֹלַדְתָּהּ וְאֶת עִמָּה כְּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ מְרַדְכִי וְאֶת מַאֲמַר מְרַדְכִי אֶסְתֵּר עָשָׂה כְּאֲשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אֶתוֹ:
--	--

Ezekiel Chapter 16

1. Again the word of the Lord came to me, saying, 2. Son of man, cause Jerusalem to know her abominations, 3. And say, Thus says the Lord God to Jerusalem; Your birth and your origin is in the land of Canaan; your father was an Amorite, and your mother a Hittite. 4. And as for your birth, in the day you were born your navel was not cut, nor were you washed in water to cleanse you, nor were you rubbed with salt, nor swaddled at all. 5. No eye pitied you, to do any of these to you, to have compassion upon you; but you were thrown out in the open field, for you were loathed, on the day that you were born. 6. And when I passed by you, and saw you weltering in your own blood, I said to you when you were in your blood, Live! Yes, I said to you when you were in your blood, Live! 7. I have caused you to increase like a plant of the field, and you grew up and became tall, and you came to possess great ornaments; your breasts were formed, and your hair grew, yet you were naked and bare. 8. And when I passed by you, and looked upon you, behold, your time was the time of love; and I spread my skirt over you, and covered your nakedness; yes, I swore to you, and entered into a covenant with you, says the Lord God, and you became mine. 9. Then I washed you with water; indeed, I thoroughly washed away your blood from you, and I anointed you with oil. 10. I clothed you also with embroidered cloth, and shod you with leather, and I girded you with fine linen, and I covered you with silk. 11. I decked you also with ornaments, and I put bracelets upon your hands, and a chain on your neck. 12. And I put a ring on your nose, and earrings in your ears, and a beautiful crown upon your head. 13. (K) Thus were you decked with gold and silver; and your garment was of fine linen, and silk, and embroidered cloth; you ate fine flour, and honey, and oil; and you were very beautiful, and you were fit for royal estate.

5. יחזקאל טז

- (א) וַיְהִי דְבַר יְקוֹק אֵלַי לֵאמֹר:
- (ב) בֶּן אָדָם הוֹדַע אֶת יְרוּשָׁלַם אֶת תּוֹעֲבֹתֶיהָ:
- (ג) וְאָמַרְתָּ כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְקוֹק לִירוּשָׁלַם מְכַרְתִּינָךְ וּמִלְדֹתֶיךָ מֵאֲרָץ הַכְּנַעֲנִי אֲבִיךָ הָאֲמֹרִי וְאִמְךָ חִתִּית:
- (ד) וּמוֹלַדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הוֹלַדְתָּ אֶתְךָ לֹא כָרַת שֵׁרֶף וּבָמִים לֹא רַחַצְתָּ לְמִשְׁעֵי וְהַמְלַחַם לֹא הִמְלַחְתָּ וְהַחֲתֵל לֹא חֲתַלְתָּ:
- (ה) לֹא חִסָּה עָלֶיךָ עֵין לַעֲשׂוֹת לָךְ אַחַת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עָלֶיךָ וַתִּשְׁלַכִי אֶל פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגַעַל נַפְשֶׁךָ בְּיוֹם הַלְדֹת אֶתְךָ:
- (ו) וְאָעֵבַר עָלֶיךָ וְאָרָאךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדָמֶיךָ וְאָמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי וְאָמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי:
- (ז) רַבְּבָה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתִּבְאִי בַעֲדֵי עַדְיִים שָׂדִים נִכְנּוּ וּשְׁעָרֶיךָ צִמַח וְאֶת עָרִם וְעָרְיָה:
- (ח) וְאָעֵבַר עָלֶיךָ וְאָרָאךָ וְהִנֵּה עֵתְךָ עַת דְּדִים וְאֶפְרַשׁ כְּנָפֵי עָלֶיךָ וְאֶכְסֶה עָרוֹתֶיךָ וְאֶשְׁבַע לָךְ וְאָבּוֹא בְּבְרִית אֶתְךָ נָאִם ה' אֱלֹקִים וַתְּהִי לִי:
- (ט) וְאָרְחֶצְךָ בְּמִים וְאֶשְׁטֹף דָּמֶיךָ מֵעָלֶיךָ וְאֶסְכַּךְ בְּשֶׁמֶן:
- (י) וְאֶלְבָּשֶׁךָ רִקְמָה וְאֶנְעַלְךָ תַּחַשׁ וְאֶחַבְּשֶׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאֶכְסַךְ מְשִׁי:
- (יא) וְאֶעֱדֶךָ עַדִּי וְאֶתְנֶה צְמִידִים עַל יְדֶיךָ וְרִבִּיד עַל גְּרוֹנֶךָ:
- (יב) וְאֶתֶן נָזָם עַל אַפֶּיךָ וְעִגְלִים עַל אַזְנוֹתֶיךָ וְעֶטְרֹת תִּפְאָרֶת כְּרֹאשְׁךָ:
- (יג) וַתִּעַדִּי זֶהָב וְכֶסֶף וּמְלָבוּשֶׁךָ שֵׁשׁ וּמְשִׁי וְרִקְמָה סִלְתָּ וּדְבַשׁ וְשֶׁמֶן אֶכְלָתָּ וַתִּיפֵי בְּמֵאֵד מֵאֵד וַתִּצְלַחִי לְמַלְכוּתָהּ: